

Πρξ 19,11-20

Τό Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης

Πέσατε, παιδιά, ποτέ μέσα σέ λάσπες; Δέν βλέπατε τήν ὥρα ν' ἀλλάξετε ρούχα καί νά πλυθεῖτε, ἔτσι δέν εἶναι; Ἀλλά καί σέ λάσπες ἂν δέν πέσατε, σίγουρα ὅλοι σας κάποια φορά πέσατε καί χτυπήσατε. Πόσο σᾶς ἀνακούφισε τότε τό χέρι πού περιποιήθηκε τά τραύματά σας!

Μέ τήν ἴδια κι ἀκόμη μεγαλύτερη στοργή ὁ Θεός φροντίζει νά καθαρίσει καί νά περιποιηθεῖ τά τραύματα τῆς ψυχῆς μας. Τραυματίζεται καί ἡ ψυχὴ μας; Ναί, καί στή λάσπη πέφτει καί τραυματίζεται ἡ ψυχὴ μας. **Τί εἶναι ἐκεῖνο πού λασπώνει καί τραυματίζει τήν ψυχὴ; Ἡ ἀμαρτία.**

Ἐπάρχει ἄραγε ἄνθρωπος πού νά μὴν ἔχει ἀμαρτίες; **Κανείς δέν εἶναι ἀναμάρτητος.** Ὁ μόνος καθαρὸς καί ἀναμάρτητος εἶναι ὁ Χριστός μας. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἴμαστε ἀμαρτωλοί. Μήπως μπορεῖτε νά μοῦ πεῖτε ἀμαρτίες πού καθημερινά λερώνουν τήν ψυχὴ μας; (*Δίνουμε τόν λόγο στά παιδιά, κι ἂν χρειάζεται συμπληρώνουμε*) Ἄ - πρεπα λόγια, θυμός, ζήλια, ψέμα, γκρίνια, αὐθάδεια, βρόμικα θεάματα...

Στ' ἀλήθεια, ὅλα αὐτά λερώνουν τήν ψυχὴ μας καί τήν κάνουν

νά πονάει. Νιώθουμε μέσα μας **τύψεις, στεναχώρια**, ένα βάρος, κάποιες φορές μιά αηδία για ό,τι κάναμε. Θά προτιμούσαμε νά μήν τό είχαμε κάνει, αλλά είναι πλέον αργά, ἔγινε!

Κι ὅμως, ὁ Θεός, πού ἀπέραντα μᾶς ἀγαπάει, βρῆκε ἕναν τρόπο νά σβήνει τὰ λάθη μας, νά ξαλαφρώνει τό βάρος τῆς ψυχῆς μας, νά τήν ξεπλένει ἀπό κάθε ἁμαρτία! Πῶς; Μέ τό **Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης**.

Μποροῦμε νά ὁμολογοῦμε εἰλικρινά καί ταπεινά ὅλες μας τίς ἁμαρτίες μπροστά στόν ἱερέα, στόν ἐκπρόσωπο τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος στή συνέχεια διαβάζει γιά μᾶς τήν συγχωρητική εὐχή, μία πολύ γλυκιά καί ἅγια προσευχή. Τότε ἀκριβῶς ἐπιτελεῖται ἕνα μυστήριο: **Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἐξαφανίζει τίς ἁμαρτίες μας!** Ὁ Θεός τίς συγχωρεῖ καί τίς ξεχνάει (πρβλ. Ἰε 38,34)! Ὅ,τι ἐξομολογηθήκαμε, γιά τόν Θεό εἶναι σάν νά μήν τό κάναμε ποτέ! (Ἄν ἔχουμε πίνακα στό Κατηχητικό, μποροῦμε νά γράφουμε τίς ἁμαρτίες, καθώς θά τίς ἀναφέρουν τὰ παιδιά, καί στό σημεῖο αὐτό νά τίς σβήσουμε καλά). Πόσο καταπληκτική εἶναι ἡ ἀγάπη Του! Πόσο μεγάλο τό θαῦμα πού μᾶς χαρίζει!

Ἡ Ἐξομολόγηση εἶναι ἕνα ἀπό τὰ πρῶτα δῶρα πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός ἀμέσως μετὰ τήν ἀνάστασή Του. Ὅταν γιά πρώτη φορά ἐμφανίστηκε ἀναστημένος ἀνάμεσα στούς μαθητές Του, τούς εἶπε: **«Πάρτε Πνεῦμα Ἅγιο. Σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες, θά τούς εἶναι συγχωρεμένες»** (Ἰω 20,23).

Καί πραγματικά, ἀπό τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας ὅλοι ὅσοι πίστεψαν στόν Χριστό **ἐξομολογήθηκαν τίς ἁμαρτίες τους καί ἄλλαξαν ζωή**. Ἀπαλλαγμένοι ἀπό τή βρομιά τῆς ἁμαρτίας, πῆραν γενναῖες ἀποφάσεις νά ζοῦν σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Θά σᾶς διηγηθῶ τί ἔγινε στήν Ἑφεσο, ὅπου πίστεψαν πολλοί ἄνθρωποι στόν Χριστό καί ἐγκατέλειψαν μετὰ τήν Ἐξομολόγησή τους τὰ μάγια, μέ τὰ ὁποῖα ἦταν ὥς τότε μπλεγμένοι.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Ἔφεσο

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κήρυττε τό εὐαγγέλιο στήν Ἔφεσο ἐπί δύο χρόνια. Κι ὄχι μόνο κήρυττε, ἀλλά ἔκανε καί θαύματα στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πλήθος Ἰουδαίων καί εἰδωλολατρῶν πίστεψαν στά κηρύγματά του. Κι ἦταν τόση ἡ πίστιη τους, πού ἔπαιρναν τά μαντήλια τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, τά πήγαιναν σέ ἀρρώστους, καί αὐτοί γίνονταν καλά. Θεραπεύονταν ἀπό τήν ἀρρώστια τους, ὅσο βαρειά κι ἦν ἦταν. Ἄλλοι πάλι ἐλευθερώνονταν ἀπό πονηρά πνεύματα.

Τό ἔμαθαν αὐτό οἱ ἑπτά γιοί τοῦ Σκευᾶ, ἐνός Ἰουδαίου ἀρχιερέα, καί σκέφτηκαν πονηρά: «Θά λέμε κι ἐμεῖς ὅ,τι λέει ὁ Παῦλος καί θά βγάζουμε δαιμόνια», συμφώνησαν μεταξύ τους. «Θά κάνουμε θαύματα κι ἔτσι τό ὄνομά μας θά ἀκούγεται παντοῦ». Νόμισαν ὅτι τό ὄνομα Ἰησοῦς εἶναι μαγικό.

Πᾶνε, λοιπόν, σ' ἓναν ἄνθρωπο πού βασανιζόταν ἀπό τά δαιμόνια καί λένε: «Σᾶς ἐξορκίζουμε στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ πού κηρύττει ὁ Παῦλος». Ἐνῶ ὅμως ὅλοι περίμεναν νά δοῦν τό θαῦμα καί τόν ἄνθρωπο νά ἐλευθερώνεται, ἀκούστηκε ἡ φωνή τοῦ δαιμονίου πού τούς κατήλωσε: «Τόν Ἰησοῦ Τόν γνωρίζω καί τόν Παῦλο καλά τόν ξέρω. Ἐσεῖς ὅμως ποιοί εἴστε;». Κι ἀμέσως μετά ὁ δαιμονισμένος ὄρμησε πάνω τους, τούς ἔριξε κάτω, τούς ξέσχισε τά ροῦχα καί ἄρχισε νά τούς χτυπᾷ ἀλύπητα. Τραυματισμένοι ἔφυγαν ἀπό τό σπίτι ἐκεῖνο.

Τό γεγονός διαδόθηκε σάν ἀστραπή σέ ὅλη τήν Ἔφεσο. Ὅσοι τό ἄκουγαν τρόμαζαν. Ἀλλά καί πολλοί δόξαζαν τόν Θεό, πού γνωρίζει τίς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων καί φανερώνει τήν ἀλήθεια. Δυνάμωνε ἔτσι ὁλοένα καί περισσότερο ἡ πίστιη στόν Ἰησοῦ Χριστό καί μέσα στίς καρδιές τῶν πιστῶν γινόταν **ἓνα ἄλλο συγκλονιστικό θαῦμα: Γιγάντωνε ἡ ἐπιθυμία τους νά ζήσουν μιά νέα ζωή, ὅπως**

τή θέλει ὁ Χριστός. Ἐξομολογοῦνταν, λοιπόν, τίς ἁμαρτίες τους, ὁμολογοῦσαν μέ εἰλικρίνεια ὅλες τίς ἄσχημες πράξεις τους καί **ἔπαιρναν ἥρωικές καί ἅγιες ἀποφάσεις: Νά κόψουν κάθε παλιά κακιά τους συνήθεια!**

Ὅπως σᾶς εἶπα, ἐκεῖ στήν Ἐφεσο πολλοί ἀσχολοῦνταν μέ τή μαγεία. Μετά τήν Ἐξομολόγησή τους ὅμως, πῆραν μιά ἥρωική ἀπόφαση: Ἄναψαν μιά μεγάλη φωτιά καί μπροστά στά ἐκπληκτα μάτια ὅλων **κατέκαψαν τά μαγικά τους βιβλία!** Ξέρετε πόσο στοίχιζαν ἐκεῖνα τά βιβλία; Ὑπολόγισαν τήν τιμή τους: 50.000 ἀσημένια νομίσματα!

Τί κι ἂν εἶχαν ὅμως τόση χρηματική ἀξία; **Συνδέονταν μέ τά μάγια, ἄρα μέ τόν διάβολο.** Καί οἱ χριστιανοί τῆς Ἐφέσου ἦταν ἀποφασισμένοι νά κόψουν κάθε σχέση μέ τόν πονηρό! Ὅπως φούντωνε ἡ φωτιά καί ἀνέβαιναν οἱ φλόγες πρὸς τόν οὐρανό, ἔτσι θερμή, πύρινη ἀνέβαινε καί ἡ προσευχή τους πρὸς τόν Θεό: Νά τούς φυλάξει μακριά ἀπό τίς παγίδες τοῦ πονηροῦ καί νά εὐλογήσει τόν ἀγώνα τους γιά μιά νέα ζωή, χριστιανική.

Μιά τέτοια δυνατή προσευχή, παιδιά, νά κάνουμε κι ἐμεῖς: Νά μᾶς βοηθήσει ὁ Κύριός μας **νά ἐξομολογηθοῦμε μέ εἰλικρίνεια** ὅλες μας τίς ἁμαρτίες καί νά πάρουμε γενναῖες ἀποφάσεις. **Νά κόψουμε κι ἐμεῖς τίς κακές μας συνήθειες.** Νά κατακάψουμε τά πάθη μας, τά ἐλατώματά μας: τόν θυμό, τή ζήλια, τήν τεμπελιά, τήν γκρίνια... Νά κάνουμε ἓνα νέο ξεκίνημα, ἓναν ὁμορφο ἀγώνα γιά νά ἴμαστε στή ζωή μας ὅπως μᾶς θέλει ὁ Θεός. Κι ἂν πάλι πέσουμε καί λερωθοῦμε, τό ξέρουμε, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς περιμένει πάντοτε στήν Ἐξομολόγησι. Πόσο μεγάλη **χαρά γίνεται στόν οὐρανό** ἀπό τόν Κύριό μας καί τούς ἀγγέλους, ὅταν μετανιώνουμε γιά τά λάθη μας καί ἀποφασίζουμε νά τά ἐξομολογηθοῦμε!

Ἄν ὁ κατηχητής τό κρίνει ἀπαραίτητο, μπορεῖ νά προσθέσει καί τά ἑξῆς: Θέλω ὅμως, παιδιά, καί κάτι ἄλλο νά προσέξετε στήν ἱστορία πού σᾶς εἶπα: Ποιά ἦταν ἡ πιό μεγάλη ἁμαρτία πού εἶχαν κάνει

οί άνθρωποι εκείνοι πού μετανόησαν καί εξομολογήθηκαν, μήπως θυμάστε; Πολύ σωστά, ασχολούνταν μέ τά μάγια, είχαν μάλιστα καί πολλά σχετικά βιβλία. Άραγε στίς μέρες μας υπάρχουν τέτοια βιβλία; Μήπως έχετε υπ' όψη σας κανένα τέτοιο; Μή βιάζεστε νά απαντήσετε ότi δέν ξέρετε! Κάποια τέτοια βιβλία κυκλοφορούν πολύ ανάμεσά σας κι έχουν ήρωες παιδιά πού ασχολούνται μέ τά μάγια. Πιστεύω καταλάβατε τί έννοώ. Εΐναι όμως σωστό νά διαβάζει ή ν' ασχολείται κάποιος έστω καί γιά διασκέδαση, ή ακόμη καί γιά καλό σκοπό, μέ τά μάγια, πού εΐναι τά κόλπα του διαβόλου; Εΐναι σωστό νά διαβάζει τέτοια βιβλία καί ό πονηρός πού τόσο μάς μισεί νά χάρηται; Κανένα παιδί νά μήν πιάσει ποτέ ξανά στά χέρια του τέτοιο βιβλίο, κανένα παιδί νά μήν τό άνοίξει γιά νά τό διαβάσει! Ούτε γιά άστείο ούτε γιά διασκέδαση ούτε έπειδή σ'ας τό έκαναν δώρο. Μακριά από τέτοια βιβλία πού μιλούν γιά τή μαγεία! (Στό τέλος, μπορούμε νά συστήσουμε στά παιδιά νά διαβάζουν ώφέλιμα βιβλία καί χριστιανικά περιοδικά· σκόπιμη θά ήταν καί μία έκθεση χριστιανικού βιβλίου).

**Άπόφαση παίρνω ιερή:
Στά πόδια Σου, Χριστέ μου,
τά λάθη μου νά άκουμπώ
καί νέα ζωή καί πάλι
μαζί Σου ξεκινώ!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ύλικο προετοιμαστικό γιά τήν Έξομολόγηση.
2. Σταυρόλεξο.
3. Κατασκευή: Μαυροπίνακας.